

Azt nem tehette más!

A keresztyénség legnagyobb ünnepe a Húsvét! A Feltámadás hitünk kiindulópontja. A világon mindenhol különleges ünneplés övezi. Még a világ is megünnepli, mert ünnepelni jó. Az egyházon belül is természetes az ünneplés, bár néhol - elsősre úgy tűnik, hogy egyébként bibliai alapokon nyugodva - furcsa és bizzarra, sőt félelmetes hagyományok is születtek.

A Fülöp szigeteken minden évben nagypénteken megjelenik néhány tíz ember, akik keresztre feszítetik magukat. Valóságosan, igazi szögekkel, nem csak imitálva a kínzást. Van, aki minden évben megteszi. Mintegy engesztelésként, vagy áldozatként a világ megjobbítására. Mára turisztikai látványossággá is vált ez a szokás, évente tízezrek utaznak oda, hogy lássák ezt a véres szokást. Bár az ottani egyház ellenzi ezt, mégsem tudja megszüntetni.

Miért tesznek emberek ilyet? Nyilván a hitükből fakad. De akkor mit hisznek? Az "áldozatok" elmondják, hogy mennyire fáj nekik, hogy a világ romlik, és tenni akarnak valamit, felajánlani valamit, hogy a világ megváltozzon. Vagy áldozatukra nézve Isten változtasson valamit a világon.

Csak hogy Krisztus keresztre nem játék. A kereszthalál nem egy sima keresztre feszítés, ami bármikor újrajátszható. Annak lényege nem egyszerűen a szenvedés mennyisége, vagy brutalitása volt - hanem, hogy azon a bűntelen Isten Fia függött! Krisztus kereszthalálát nem lehet újraélni, mások által eljátszani, mert senki nincs olyan, mint Ő. Abban sem szabad tetszelegnünk, hogy ha ember ugyanazt a testi szenvedést átéli, amit Krisztus, akkor valami, Krisztus halálához hasonlóan nagy tettet, Istent megmozdító tettet hajt végre! A kereszthalál a megváltás isteni akarata, amiben nincs senki más, csak Jézus Krisztus. A megváltás Őbenne megtörtént, végleges és tökéletes. Egyszer s mindenkorra elegendő áldozat történt - ehhez már nincs mit hozzátenni!

A Fülöp szigeti hite a Krisztus esemény külső jegeit hordozza, de emberi akarásról, emberi áldozatról beszél. Valamint az ember önmagába vetett hitéről: amikor elhisszük, hogy a mi emberi ténykedésünkkel tudjuk befolyásolni Isten döntéseit - mintha Isten nem tudná "saját erőből", hogy mi a dolga! Az evangélium arra tanít, hogy a cselekedeteink már válaszok! A hálaadás válasza arra, amit Jézus Krisztus elvégzett értünk a kereszten. A turisztikai látványossággá vált keresztre feszítések szereplőit nem a Krisztusban kapott megváltás és örök élet hálaadása mozgatja, vagyis nem az, amit az Úr cselekszik, hanem, amit az ember cselekszik. Húsvét, a feltámadás evangéliuma, az azt megelőző nagypénteki események pedig éppen azt hangsúlyozzák, hogy mindezt akárki nem csinálhatta! Magának az Istennek kellett ebben megjelenie, a Fiúistennek kellett bűntelenként meghalnia. Ezt nem tehette meg más!

bjd

Mk 16, 1-4:

¹Amikor elmúlt a szombat, a magdalai Mária és Mária, Jakab anyja, valamint Salómé illatos keneteket vásároltak, hogy elmenjenek, és megkenjék Jézus holttestét. ²A hét első napján, korán reggel, napkeltekor elmentek a sírbolthoz, ³és így beszélgettek egymás között: Ki hengeríti el nekünk a követ a sírbolt bejáratáról? ⁴Amint felnéztek, látták, hogy a kő el van hengerítve, pedig igen nagy volt.

Kedves döbbenettel állók!

Vajon gondolkodtak-e a tanítványok, vagy éppen a sírhoz vonuló asszonyok azon, hogy "Mi van, ha nem találjuk ott a testét?" Vagy ilyen álmódosításokról már letettek? Nem ismerjük minden a gondolatukat, de az igéből tudjuk, hogy balzsamozni indultak. Befejezni azt, ami

még az emberre hárul akkor, amikor halál van. Nem volt könnyű dolguk! Tudjuk az evangéliumból, hogy volt bajuk bőven - technikai bajok is. Jézus meghalt, vége. A gonoszság erői győztek. De még azt sem engedik, hogy becsülettel eltemessék - hiszen lezárták a sírt egy elmozdíthatatlan kővel! Az emberi gonoszság akadályt gördít a legnemesebb emberei tervek elé.

És vajon gondolkodtak-e azon, hogy most az Isten az, aki akadályt gördít? A halál idején meg vannak az embernek a tervei és cselekvései, amivel lezárhatja a történetet. Az ÚrIsten azonban nem akarja lezárni a történetet!

Jézus Krisztus meghalt a kereszten, de azzal a próféciával, hogy harmadnap feltámad! A tanítványok majd összeomlanak, a hitük porrá lesz, és már csak emberek akarnak maradni, már csak gyászolók hadd legyenek! Isten azonban nem enged! A sírba nem azért fektették Jézust, mert az Isten is befejezte a történetet és átadta "kezelésre" a halott testet: tegyenek vele az emberek azt, amit akarnak! Tépelődések és gyász miatt lehajtott fővel mennek, de ott azzal kell találkozni, hogy a kő el van hengerítve! Azzal, hogy az Isten nem engedi, hogy gonosz emberi lezárások, és kétségbeesett emberi tehetetlenségek megállítsák az életet! Nem engedi ma sem, hogy a megszokott lezáró utakat járjuk! Ma is elhengeríti a követ, ami a lelkünket megterheli, lezárja - és amit már úgy megszoktunk!

Jézus feltámadt, a kő el van hengerítve - már nem nyomja a mi lelkünket sem. Halleluja!

bjd

MIT JELENTÜNK NEKED?

Felügyelői szó

Mit jelent nekünk a Pesterzsébeti Evangélikus Egyházközség? Mit jelent Neked, kedves testvérem? Hogyan tekintesz rá, hogyan tekintesz ránk? Mit jelentünk Neked? Egy egyházi szervezetet? Egy komfortos épületet? Egy gyülekezetet? Egy közösséget? Egy helyet, ahol Jézusról hallhatsz, épülhet a hited és lelki testvérekkel találkozhatsz?

Te emlékszel hogyan érkeztél hozzánk? Emlékszel mi fogott meg téged, mi tart itt nálunk? Én emlékszem, hogy milyen volt, amikor már több mint 20 éve először betoppantam. Akkor még „csak” templomba jártam, most már gyülekezetbe. Akkor még csak az épület szépsége és hangulata fogott meg, most Isten szeretete. Akkor még csak emberekkel találkoztam, most testvérekkel. Akkor ismeretlen arcokat láttam, most sorsokat, életeket, akiknek az élete összefonódott az enyémmel. ...és ha már itt tartunk, akkor még csak egy fölöttébb csinos és kedves barna hajú lányt láttam, ma életem párját 😊

Mitől lesz jó egy közösség? Mitől fogod úgy érezni, hogy második otthonodra leltél? Mitől fogsz szívesen járni hozzánk? Mitől fogsz Te is másképpen tekinteni a gyülekezet tagjaira? Mitől fognak a többiek is másképpen – testvérként – Rád tekinteni? Nehéz kérdés és én is csak úgy merem leírni a véleményem, hogy ebben a pillanatban is vezetésért imádkoztam előtte...

Azt gondolom két dolog szükséges: először is az első helyen kell lenni a szívünkben az Úr Jézusnak! Éreznünk kell a hívását, hogy adjuk át neki az életünket és éreznünk kell, hogy hív minket az Ő szent hajlékába, a templomba – vagy most éppen a gyülekezeti házba. Fontosak a színes, izgalmas programok, de első sorban azért „kell” a gyülekezetbe járnunk, hogy Istenről halljunk, hogy meghalljuk, személy szerint mit üzen nekünk, mi a terve velünk az életünkben, sőt a halálunk utánra. Örömmel gondolok arra, hogy milyen sokan járnak már így a gyülekezetbe: érzik Isten hívását, szeretnének lelkileg épülni vasárnapról vasárnapra, szeretnének jó programokon résztvenni, szeretnének minél többet kapni a közösségtől. Szeretnének úgy megérkezni, hogy letezik mindazt, ami a szívüket nyomja, letenni a vágyaikat, kívánságaikat, kísértéseiket. Hála Istennek sokan járnak úgy ide, hogy megtapasztalták, a gyülekezet és Isten mit adhatnak neki és szeretnének minél többet kapni. Szeretnének minél többet KAPNI. Ez nagyszerű dolog! Nagyszerű...és mikor jutsz el oda, testvérem, hogy nem csak azért jársz a gyülekezetbe, mert Isten itt szól hozzád, hanem azért is, hogy te szólj hozzá pl. az istentisztelet előtt imaközösségben? Örömteli, hogy szívesen beszélgetsz azzal, aki megszólít téged, szívesen beszélsz magadról... és mikor lesz az, hogy te lépsz oda valakihez és te kérdezed meg, hogy van a másik? Nagyszerű dolog, hogy örömmel jössz el azokra az alkalmakra, amelyeket buzgó testvérek megszerveznek... és mikor lesz, hogy te szeretnél résztvenni a szervezésben, hogy te szeretnél annyi szeretetet beletenni valamelyik alkalomba, hogy repeső szívvel várjad, hogy másoknak örömet tudjál ezzel okozni? Nagy dolog és hálásak vagyunk azért, hogy vigyázol a gyülekezet javaira, hogy óvatosan használod őket és úgy figyelsz rájuk mintha a sajátjaid lennének... és mikor indít rá a Szentlélek, hogy már annyira sajátodnak érezzed a gyülekezetet, hogy magadtól észreveszed, ha a gyülekezetben egy kávéfőzőre van szükség és úgy veszed meg, mintha csak otthonra vennéd meg?

Mikor lesz az, hogy annyira túlcsofordul a szívedben a hála az Istentől kapott áldásokért, hogy egyszerűen nem tudod visszafojtani magadban azt a késztetést, hogy szolgálj neki, hogy építsd az Ő országát itt Pesterzsébeten is. Mikor lesz az, hogy odalépsz valamelyik szolgáló testvérhez és megkérdezed tőle, hogy miben tudsz segíteni? Mikor lesz az, hogy rácsodálkozol arra, hogy ez az imaterem csak úgy tud hétről hétre „kinyitni”, hogy valakik jóval előtte kitakarítják, berendezik, előkészítik az oltárt, felkészülnek a gyerekóra, beállítják a technikát, bevásárolnak, hogy ne legyen üres a konyha, felkészülnek a prédikációra, előre begyakorolják az énekeket, adományaikból van fűtés és világítás...

Mikor lesz az, amikor már annyi mindent KAPTÁL, hogy nem bírod magadban tartani, hogy ne ADJÁL... Ekkor fogod érezni IGAZÁN, hogy ez a te gyülekezeted, hiszen Te építed, Te tartod fenn, a Tied!

Ekkor élheted át azt a csodát, hogy érezd: Isten a mi méltatlan, halandó életünket is fel tudja használni arra, hogy valami nagyobb, csodálatos dolognak legyünk része. Ekkor fogsz olyan boldogsággal belépni következő vasárnap az imaterem ajtaján, ahogy otthonra megérkezel. Ha úgy érzed indít téged a lélek arra, hogy (nagyobb) szerepet vállalj a gyülekezet életében, keress meg bátran.

Sok-sok szeretettel: Südy György, felügyelő

A kukoricatemplom

A kukoricasátor valamennyire megvédte, de azért itt-ott befolyt a víz. Sőt, a végén már nem tudott olyan helyre ülni, ahol ne vizesedett volna át a nadrágja. Dideregve kucorgott a sötétben, ahova csak a kötegek közötti bejáratokon keresztül szűrődött be valamelyes fény. De az sem sok, mert a viharfelhők szinte éjszakai sötétséget borítottak a vidékre. A mennydörgések kék villanásai sejtelmesen tolokodtak be a sátor mélyére, az orkán erejű szél sivítását pedig földetrazó dörgések harsogták túl. Felhúzott térdét átfogta karjaival, víztől csöpögő haja a szemébe lógott, homlokát a térdén nyugtatva kuporgott, de minden kinti villanásnál, minden dörgésnél odakapta a fejét. Várta, hogy egyszer vége legyen.

Amióta a tarvágásnál kilépett a bódé szélárnyékából, s megérezte a jeges szelet, tudta, hogy ebből baj is lehet. A váratlanul hideg szél jeget jósolt, s nem lett volna jó, ha kint éri a szabad ég alatt. Ezt az apja szokta mondogatni, ő meg magában legyinteni szokott rá. Most, amikor az első fuvallat megborzongatta a bőrét, mégis apjának az intése jutott eszébe.

- Valahol jég esik. Haza kéne menni. - nézett körül.

Megtörülte az orrát a keze fejével, majd hátrasöpörte

szemébe hulló szőke haját, majd a zsákra meredt. - Itt kék hagynom tán ... - majd megrázta a fejét, elhessegetve a gondolatot.

- Áh, marhaság! - és visszahajolt a zsákhoz, amit az előbb letett a földre.

Mindenki tudta, hogy Sziráki Lajos bácsiéknak a patakon túl van egy kalyibájuk, amiben mindenféle kincseket rejtegetnek. Nagyszombat van, ilyenkor nem dolgoznak - a csősz se.

- Soha meg se tudják, hogy itt jártam. - gondolta mosolyogva, és szedegette krumplit. Merthogy kincseket nem talált, amikor bemászott az ablakon, de egy halom krumplit igen. Amikor az ajtón próbált bejutni, elkámpicsorodott, ahogy a hatalmas lakatot és a vaspántokat meglátta.

- Mi ez a börtön, Lajos bácsi? Ekkora vasalás ezen az ócska bódén! - és megrángatta az ajtót, ami bizony nem engedett. - A rossebet, ezen nem megyek be. - a fejét vakarta és dühében megrúgta az ajtót...

Még a nagypénteki istentiszteleten gondolta ki az egészet. Szokatlan meleg nap volt. Passiót olvasott a gyülekezet, az asszonyok élesen sipították, a férfiak harsogva zengték az énekverseket. A pap pedig úgy kiáltotta bele a tavaszi napsütés ellenére még mindig hideg templomba Jézus szenvedésének ígéit, mintha a falak nem is lennének és az egész világot kellene megszólítania. A passió hosszú volt, mit csinálhat ilyenkor egy tizenkét éves fiú? Először csak a nyakát tekergeti, nézegeti az ezerszer látott templomi faragványokat, majd elmélázik az előtte ülő kabátján mászkáló légyen, és magában leszögezi, hogy abból a kabátból áradhat az az átható istállószag, amit azóta érez, hogy beült nagymamájával a padba. De az legalább kabátban lehet, ő meg csak kardigánt vett föl, pedig igaza volt öreganyjának, tényleg kutya hideg a templom. Ahogy telik az idő - mivel aludni nem lenne ildomos, és egynémely kiadós pofonok is származnának érte - elkezd a gyermek álmodozni. Milyen jó is lenne kint lenni a meleg napsütésben! Csinálni kéne valami izgalmasat!

Amikor a passiónak vége volt s az emberek kissé elgémberedett tagokkal vonultak ki a templomkapun, már kész volt a terv. Másnap a nép otthon marad, biztos, senki nem jár majd a patakon túli földeken. A gyerekek játszanak, a falu csendesen pihen - ő meg elcsatangolhat, amerre akar. Az időzítés a fontos - a délelőtt a legjobb idő, akkor nem gyanakszik senki, ha egy ideig nem találják.

Tükön ülve várta a másnap reggelt, éjszaka alig tudott aludni! Micsoda kincsek lehetnek ottan!!!

Az ajtón tehát nem jutott be, de nem esett nagyon kétségbe, s gyorsan körbefutotta a deszkaalkotmányt. Jól számított, volt egy kis ablaka, ráadásul nyitható üveglak. Néhány erőteljes ütés kellett csak, és már szabad is volt az út.

Az eső egyre jobban szakadt, majd hirtelen csontrepesztő ropogás hallatszott a kukoricasátor oldalán. A fiú elkerekedett szemmel ült, majd, hogy a ropogás nem szűnt, sőt erősödött, előrehajolt és kikémlelt az egyik bejáraton. Amit látott, attól megfagyott benne a vér. Diónyi jég tépte föl a földet, s az szaggatta a kukoricaszárakat is. Olyan sűrű jégverés szakadt le, hogy látni alig lehetett.

- Édes Jézus! - suttogta remegve - és beljebb húzódott.

A szél már tombolt, már az ajtónyílásokon is befújta a vizet, s úgy rángatta a kis kukoricasátrat, hogy szétnyíltak egymástól egy-egy pillanatra az összetámoogatott kukoricakötegek, s a sátor teteje szabad kilátást engedett a haragvó égboltra, s szabad bejárást a még mindig zuhogó jégdaraboknak.

- Csak az elején szokott jég esni! - ordította félelmében torkaszakadtából. Az arcára verődő víz a könnyeivel egybeolvadva folyt végig az arcán. Hangosan sírt, és közben kiáltozott:

- Jézus! Jézus! - Meghalok! Nem akarok meghalni!

A sírástól és a félelemtől félájultan roskadt előre a csatakos földre.

Még vagy húsz percig dühöngött az ítéletidő. A fiú arra ocsúdott, hogy már nem rázkódik körülötte a kukoricaszár. Lassan térdre emelkedett s előrehajolva kipillogott a külső világba. Csendes, barátságos eső szemerkélt.

Amikor kikecmergett a sátor alól, lassan tápázkodott talpra és maszatos arcát dörgölve nézett körbe. Az első, amit megpillantott a deszkabódé volt a vágás szélén. Annak a helyén csak egy romhalmaz volt, a jég ripityára törte. Körben az összes kukoricasátor összedőlve, széttépve. A szélben mindenfelé kukoricalevelek kavargtak. Az utolsó, ahova a tekintete megérkezett, maga mögött az a kis kukoricasátor, amiben ő bújt meg. Zilált, tépett volt az is, rongyosra szaggatott, de állt. Egyedül az.

A fiú mindvégig a kezében szorongatta a kis zsákocska krumplit, s az most kicsusszant a markából, beletoccsant a csurig ázott földre.

- Templom ez ... - motyogta, s ujjával megsimogatta a rozoga sátrat - ... Valódi templom.

A zsákra nézett, sokáig nézte, s egyszer csak olyan könnyű lett a levegő.

- Nem csinállok ilyet többé!

Holtfáradtan ért haza, a kilincset is alig tudta lenyomni, úgy dőlt be az ajtón. Anyja állt vele szemben.

- Jesszus, te gyerek, hun voltál? Apádék keresnek! - Aztán látta csak a gyerek csatakos, sáros ruháját.

- Csak nem kapott el kinn? - összetette a kezét és könny szökött a szemébe. A fiú kicsit szédelegve állt a küszöbön, aztán valami elpattant benne és halkán, szinte suttogva mondta:

- Kint voltam. De jó helyen voltam, édesanyám.

Biztos helyen. - Jézussal voltam.

Harmadnapra a falu már kiheverte az évszázados vihart. Már csak a kocsmában beszélgették a férfiak, kinek milyen kára származott belőle. Sziráki Lajos bácsi fejrázva mesélt:

- Minden odalett! Az a bolond jég ripityomra törte a kukoricást, de még a kis ólat is mellette. Péppé verte a krumplit mind! Egy kicsiny zsáknyi maradt csak épen. Szép nagy darabok.

Azt ott találtam a romok mellett ...

bjd

Minden esztendőben megszervezi egy több gyülekezetből álló, összeszokott csapat egy közös konfirmandus tábor 5 napos alkalmát. 2023-ban is elindult ennek szervezése, melynek eredményeként március 31-től április 5-ig terveztünk Velencére utazni a fiatalokkal - gyülekezetünkben öt konfirmandussal. Azonban két nappal a táborba indulás előtt váratlanul, hogy a velencei táborhely egy hiányzó ivóvízminta miatt nem kapta meg az engedélyt a szezonnyitásra, így a tábor nem tudják fogadni. Az első csoda ekkor történt! A rossz hír beérkezése után két órával már meg volt az új táborhely, ahol - bár két nappal rövidebb időre, de minden felételt biztosítva tudtak fogadni több, mint hatvan embert. Így utaztunk el a gyerekekkel április 3-án reggel az erdő szélén található táborhelyre, a Csattogóvölgybe, ahol fűtött, komfortos faházakban kerültünk elszállásolásra. Az oda és visszautazás-ban a lelkész autója mellett Makrai Péter, az egyik konfirmandus apuka segített autóval.

A tábor mottója a CÉL volt. Az evangélium örömhírének, mint célnak a megragadása, megtartás, a célbaérés témakörein végighaladva hallgattunk igehirdetéseket, előadásokat. Sokat énekelte ízelítőt is találhatunk a YouTube-on: <https://www.youtube.com/watch?v=88nD0K2gyzE> Bár csak az idő alatt is sok áldást éltünk meg az igehirdetésekből, a Luther előadásból, a vetélkedőből, a közös éneklésekből, az éjszakai kirándulásból, s mindabból, amiben részünk volt.

bjd

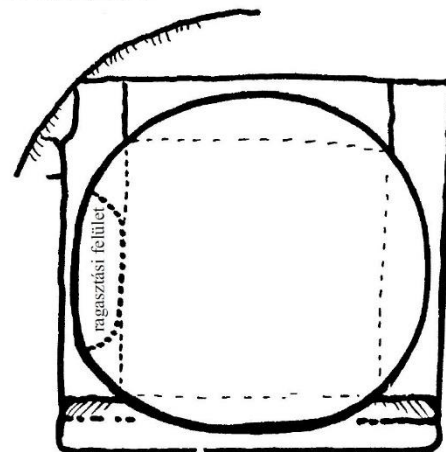
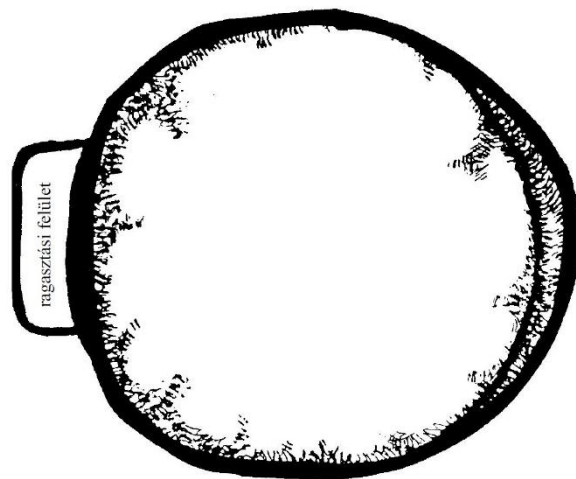
Kedves Gyerekek!

Húsvét ünnepén az Úr Jézus feltámadását ünnepeljük. Húsvét hajnalán asszonyok mentek a sírhoz, hogy Jézus testét zsidó szokás szerint bebalzsamozzák. A sírhoz érv azonban azt látták, hogy a zárókő el van hengerítve, Jézus teste nincs a sírban. Angyalok pedig azt hirdették, hogy Jézus feltámadt!

Egy apró játékkal, kézműves feladattal számotokra is szeretnénk ezt megragadhatóvá tenni.

A fenti és a jobb oldali képeket színezzétek ki, majd kivágva a követ, a ragasztási felületnél ragasszátok a felső képre. Így a sír zárható és nyitható, s a követ elmozdítva olvashatjátok a feltámadás örömjénét!

Áldott húsvéti ünneplést kívánunk nektek!

Beszámoló a Pesterzsébeti Evangélikus Egyházközség gazdálkodásáról

A Pesterzsébeti Evangélikus Egyházközség költségvetésének és zárszámadásának vizsgálata során szem előtt kell tartanunk, hogy a számok egyidejűleg tartalmazzák a Pesterzsébeti Evangélikus Egyházközség, ill. a Soroksári Plántáló Gyülekezet gazdálkodási számainak. Ez utóbbi jogi státuszából adódóan egyelőre nem készít külön költségvetést, de a könyvelési nyilvántartásban elkülönülnek a költség- és bevételi adatai a pesterzsébeti gyülekezetétől.

A Pesterzsébeti Evangélikus Egyházközség 2022. évre vonatkozó költségvetése 19.560 Ft bevételt és 20.215 eFt kiadást tervezett. A tény adatok alakulása pedig a következő volt: bevételek 19.985 eFt, kiadások 21.349 eFt. Hálásan köszönjük mindenkinek, aki hozzájárult a gyülekezet fenntartásához, mindezzel tervezhetővé téve a gyülekezet gazdálkodását!

A gyülekezet a tervezettnél magasabb bevételi értéket realizált a gyülekezeti tagoktól, ami egy-két kiugró adomány értékének köszönhető. Ezzel szemben ugyanakkor nem, vagy csak részben valósult meg az ingatlan bérbeadásból származó bevétel, mivel a bérbeadott üzlethelyiség gazdaságos fenntartása nem volt biztosított. Volt azonban lehetőség az önkormányzatoktól, ill. az Országos Egyháztól, a gyülekezet alapítványától pályázati, ill. támogatási összeg igénybevételére.

Az elmúlt évben elmaradtak a felújítási, állagmegóvó beruházások. A kiadások e beruházások halasztásáról szóló döntés ellenére a tervezettnél magasabb szinten alakultak, mivel a második félévben már elérhetővé vált információk alapján jelentős mértékben emelkedtek az üzemeltetéssel kapcsolatos energia-, ill. rezsi költségek. Az ebből adódó bizonytalanság vezetett a szükséges és hosszabb ideje halogatott felújítási munkák ismételt halasztásához is. A drasztikus energia költség növekedés az elmúlt év végén pillanatnyi bizonytalanságot okozott a gazdálkodásban, ami miatt pályázati igényt is benyújtott a gyülekezet az Országos Egyház által megnyitott lehetőség keretében. A gyülekezet vezetősége a presbitériummal egyeztetve további takarékosági intézkedéseket is bevezetett, aminek következtében elmondható, hogy a zárszámadás összeállításának időpontjában rendelkezésre álló információk alapján a működés kellő körültekintéssel és önfegyelmel fenntartható.

A 2023. évi költségvetés összeállítása során az előző csaknem fél év tapasztalatait figyelembe véve terveztük a szinte minden területen megnövekedett költségeket. A kiadások között a 2022. év tervéhez hasonlóan visszatérnénk az eredeti elképzeléshez az altemplomban lévő kriptá felújítására vonatkozóan. E munka elvégzése az említettek szerint az elmúlt két-három évben nem valósult meg, mostanra halaszthatatlanná vált. Továbbra is figyeljük a pályázati, külső forrásból elérhető támogatási lehetőségeket és kérjük a kedves gyülekezeti tagjaink anyagi és imáságos támogatását is a gyülekezetünk gazdálkodásának, missziói szolgálatának segítésére.

Helfrich Péter pénztáros

IDŐKÖZI VÁLASZTÁSOK

Egyházközségünk élete az elmúlt években sok új megtapasztaláson ment keresztül. A COVID járvány, a szomszédos háború feszültségei, stb mind hatottak, hatnak ránk. Mindeközben a gyülekezet belső szervezeti működése is változik. Ennek egyik mozzanata volt a márciusban megtartott időközi választás.

Hálás köszönettel gondolunk Kelemen Tiborné testvérünk sokéves pénztárosi szolgálataira, amit a tavalyi évben fejezett be. A megfelelő pénztárosi, gazdasági vezetői személy megtalálása nem volt egyszerű dolog, ám végül egy hosszú folyamat végén - talán szokatlan - de testvéri döntés született. Helfrich Péter felügyelőnk felajánlotta, hogy a gyülekezet pénztárosi (gazdasági vezetői) tisztségét elvállalja. Ehhez felügyelői tiszteről kész lemondani. Ezt a felajánlást a presbitérium alaposan megfontolta, és elfogadta, majd ennek folyamatát egyházunk törvényeihez igazodva elindította. Ez azt jelentette, hogy törvényeink értelmében teljesértékű időközi választást kellett tartanunk március hónapban, amelynek során először Jelölő - és szavazatbontó bizottságot, majd felügyelőt, pénztárost, az időközben megüresedett helyekre presbitert választottunk. Sőt, hogy törvényeinknek teljes mértékben eleget tegyünk, jelenleg szolgáló kántorainkat is szavazással erősítettük meg hivatalukban. A megválasztott testvéreket hivatalosan be is iktattuk szolgálatukba. Ennek eredményeként az alábbi testvéreink álltak új szolgálatba, illetve erősítettettek meg szolgálatukban (A következő oldalon képeket is közlünk a megválasztottakról!):

FELÜGYELŐ: Südy György

PÉNZTÁROS: Helfrich Péter

KÁNTOR: dr. Kerkovits Krisztián Andrásné; dr. Kerkovits Krisztián András

PRESBITER: Varga Tamás, Czibere Antal (Őt, korábban megválasztott pótpresbiterként nem kellett külön megválasztani, de hivatalába beiktatni igen.)

JELÖLŐ - ÉS SZAVAZATBONTÓ BIZOTTSÁG:

Dabasi Ottó

Helfrich Éva

Payr Henrik

Dr. Réti Csaba

Walkó Zsolt (A bizottság megválasztotta elnökéül)

Urunk gazdag áldását kérjük életükre és szolgálatukra, hogy Istenünk dicsőségére és gyülekezetünk javára munkálkodjanak a Szentlélek által!

Az időközi választás során hivatalba lépett tisztségviselők

Südy György felügyelő

Helfrich Péter pénztáros

dr Kerkovits Krisztián
Andrásné kántor

dr Kerkovits Krisztián András
kántor

Czibere Antal presbiter

Varga Medveczky Tamás
presbiter

Jelölő- és szavazatbontó bizottság

Dabasi Ottó

Helfrich Éva

Payr Henrik

dr Réti Csaba

Walkó Zsolt (bizottsági elnök)

TAVASZI PROGRAMOK!

A Húsvét utáni időben több olyan alkalom is előttünk van, amelyek vagy gyülekezetünket, vagy az egyházmegyét érintik, s amelyekre szeretettel hívogatunk!

- **Beszélgető délután** - 2023. április 22. - 17 óra.
Vendég Kristóf Zoltán és Kinga
- **Konfirmáció** - 2023. május 14. 10 óra
- **Kerületi Missziói Nap** - 2023. május 20. - Soltvadkert
- **Megyei Családi Nap** - 2023. május 29. Pünkösöd hétfő
- **Tanévzáró istentisztelet** - 2023. június 11.
- **Fóti gyermektábor** - 2023. június 15-17.

Friss híreinkért kövesse figyelemmel Facebook oldalunkat!

ADATLAP

Szeretettel hívjuk fel a testvérek figyelmét a Hírlevél utolsó oldalán található ADATLAP-ra. Szeretnénk a gyülekezet nyilvántartását frissíteni. Ennek a hosszú folyamatnak az első állomása az adatok begyűjtése. Ezért kérjük azokat, akik az adatlapot még nem töltötték ki, és nem küldték vissza, hogy ezt tegyék meg! Akár postai úton, akár beszkenelve a gyülekezet email címére elküldve beérkezhetnek a kitöltött ívek. A segítséget ezúton is köszönjük!

Impresszum

"Start-NAP"

A Pesterzsébeti Evangélikus Egyházközség hírlevele 2023. Húsvétján

Az Egyházközség elérhetőségei:

1204 Budapest, Ady Endre u. 89. Tel: 06/1- 426-6737

email: pesterzsebet@lutheran.hu

Lelkészi mobilszám: Blatniczky János Dániel: 20/8242856

*** * ***

Gyülekezeti bankszámlaszám: OTP BANK 11720001-20094014

Adó 1%-a felajánlható a gyülekezet Rozetta Alapítványának!

Az Alapítvány bankszámlaszáma: 11720001-20208949

Adószáma: 18250152-1-43

Támogatásukat köszönjük!

Adatlap

Szeretnénk jobban **megismerni** és tartani Önnel a **kapcsolatot!**Az adatok megadása **önkéntes**. Kérjük, hogy **lehetőleg** minden rovatot **pontosan** töltsön ki.Amire nem emlékezne, vagy nem kíván válaszolni, **hagyja üresen!** Köszönjük szépen!

Előnév	Vezetéknév	Keresztnév			
Születési adatok					
Születési név		Hely	Év	Hónap	Nap

Lakcím					
Irányító-szám	Település	Közterület neve és jellege (pl. utca, tér, stb)	Házszám	Emelet	Ajtó
Postai cím, amennyiben eltér a lakcímtól					
Irányító-szám	Település	Közterület neve és jellege (pl. utca, tér, stb)	Házszám	Emelet	Ajtó
További elérhetőségek					
Telefon		E-mail			

	Neve	Szül. dátum
Apja:		
Anyja:		
Házastársa:		

Alkalom	Helye	Éve	Igéje
Keresztelés:			
Konfirmáció:			

Miként kéri a hírleveleket?				Mik legyenek a kapcsolattartás módjai?			
Személyesen veszem át	Postai levélben	E-mailben	Nem kérem, az interneten olvasom	Postai levél	E-mail	Telefon	Nem kérem
☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐	☐